

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

פרשת בשלח
שנת תשפ"ה

גליון
צ"ב

שיעורי חינוך

מאת ראש הישיבה שליט"א

• למה אני מלמד?

כְּדֵי לְלַמֵּד אֶת הַיְלָדִים לְאָכַל אֶת
מָה שֶׁהָאָמָא מְבַשֵּׁלֶת. לֹא הִיָּה מִשְׁגַּח
כְּזֶה שֶׁלֹּא אוֹכְלִים אֶת מָה שֶׁהָאָמָא
מְכִינָה, לֹא הִיָּה מִשְׁגַּח כְּזֶה שֶׁלֹּא
מְצִיִּיתִים, וּבְכָל זֹאת אִם הַמּוֹרֶה
שָׁמָּה עַל כָּל דְּבַר 'אֵיקֶס', הִיא רַק
רְעָה, אֵין בָּהּ שׁוּם טוֹב, הַבִּינָה
הָאָמָא שֵׁישׁ כָּאֵן סְכֶסוּף; וְכֵן
אֲכֵן הִיָּה, הִיָּה סְכֶסוּף בֵּין הַמּוֹרֶה
לְיִלְדָה.

תְּבַקְשׁוּ מֵהַשֵּׁם לְהַצְלִיחַ עִם כָּל יֶלֶד

חֲבִיבִים לְמִצָּא בְּכָל יֶלֶד מִשְׁהוּ
טוֹב, לִפְנֵי שֶׁאֲתָה נִכְנָס לְכַתֵּה
תַּתְּבוּדָד, תְּבַקְשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ:
"רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם תַּעֲזֹר לִי שְׂאֵנִי
אֲצִלִּיחַ גַּם עִם יֶלֶד זֶה".

תַּעֲלוּל מְתַכְנֵן

הַרְבֵּה פְּעָמִים כְּשֶׁמְלַמֵּד לֹא
מְצִלִּיחַ עִם יֶלֶד, זֶה בְּגִלְל נְגִיעוֹת
אִישִׁיּוֹת; אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִם לְגִלוֹת
לְכֶם אֶת הַחֲכָמוֹת וְהַפְּטוּנְטִים שְׁלִי,
כִּי אַחַר כֵּן אוֹלֵי זֶה כֶּבֶר לֹא יַעֲבֹד
אֲתָכֶם... אֲבָל כֵּן אֶגִּיד אֶת זֶה.

כְּשֶׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ מִמְּלַמֵּד עַל יֶלֶד
מְסִים שֶׁהוּא לֹא יָכוֹל לְהִסְתַּדֵּר
אֲתוֹ, אֲנִי מְקַשֵּׁב לוֹ, אַחַר כֵּן
אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
אַחַר כֵּן אֲנִי מִתְקַשֵּׁר אֶל הָאָבָא
שֶׁל הַיְלָד, וְאֲנִי שׁוֹאֵל אֶת הָאָבָא:

"אֲתָה מְרַצָּה מִהַמְּלַמֵּד שֶׁל הַבֵּן
שְׁלָךְ?" אִם הוּא אוֹמֵר שֶׁהוּא מְאֹד
מְרַצָּה מִהַמְּלַמֵּד, אֲזֵי אֲנִי שׁוֹאֵל
אֲתוֹ: "לְמָה אֲתָה לֹא אוֹמֵר אֶת זֶה

לְרֹאוֹת שׁוּם דְּבַר טוֹב בְּיֶלֶד, זֶה
סִימָן שֶׁאֲתָה בְּעֲצָמְךָ הַבְּעֵיָה.

סְכֶסוּף אִישִׁי עִם יֶלֶד

יֵשׁ לִי סְפוּר שְׁקָרָה עִם יֶלֶד
מִהַמְּשִׁפְחָה שְׁלִי, סִפְרָתִי אֶת זֶה
כְּבֵר הַרְבֵּה מְאֹד פְּעָמִים, וְאֲנִי
אֶסְפֵּר אֶת זֶה עוֹד פְּעַם. הִיָּתָה
יִלְדָה שֶׁהִסְתַּבְּכָה עִם מוֹרֶה
מִהַכַּתוֹת הַגְּבוּהוֹת, זֶה הִיָּה מִמֶּשׁ
מִצָּב שֶׁל 'חַתוּל וְעֶכְבֵּר', כְּשֶׁהִגִּיעָה
אֶסְיַפֵּת הַהוֹרִים הַבֵּת פְּחָדָה מִמָּה
שֶׁהוֹלֵךְ לְקִרוֹת, כִּי יִדְעָה שֶׁהַמּוֹרֶה
לֹא אוֹהֶבֶת אוֹתָהּ, וְהִיא בָּאָה
בְּרוּךְ הַשֵּׁם מִבֵּית בְּרִיא עִם הוֹרִים
תְּקִיפִים שֶׁלֹּא נוֹטִים כָּל הַזְּמַן לְצַדֵּם
שֶׁל הַיְלָדִים, הִיא יִדְעָה שֶׁכְּשֶׁאָמָא
שְׁלָה תַּחֲזוֹר מֵאֶסְיַפֵּת הַהוֹרִים הִיא
בְּנוֹדָאֵי תוֹכִיחַ אוֹתָהּ עַל הַדְּבָרִים
הַרְעִים שֶׁהַמּוֹרֶה דְּבָרָה עֲלֶיהָ.

אֲבָל לְמַעֲשֵׂה הָאָמָה חֲזָרָה
בְּחִיוָהּ, וְהַבֵּת שׁוֹאֵלֶת: "מָה קָרָה?"
אוֹמֵרֶת הָאָמָא: "תְּרֹאֵי, שְׂאֵלֶתִי אֶת
הַמּוֹרֶה שְׁלָךְ מָה הִיא אוֹמֵרֶת עֲלֶיךָ,
וְהִיא הַתַּחֲלִילָה לְדַבֵּר עֲלֶיךָ רַע מְאֹד,
שְׂאֵלֶתִי אוֹתָהּ אִם הִיא רוֹאָה עֲלֶיךָ
לְפָחוֹת מִשְׁהוּ אַחַד טוֹב, וְהִיא אֹמְרָה
לִי 'אֵין בָּהּ שׁוּם נִקְדָּה טוֹבָה', אֲזֵי כֶּבֶר
הַבְּנֵיתִי שֵׁישׁ לָהּ סְכֶסוּף אִישִׁי אֲתָה,
וְכָל מָה שֶׁהִיא אֹמְרָה אֵינוֹ אֱמֶת!"

מְדַבֵּר כָּאֵן בְּבֵית תְּקִיף עִם
עֲקֵרוֹנוֹת חֲזָקִים; אִם יוֹם אַחַד לֹא
רְצוּ לְאָכַל אֶת הָאֲרוּחָה, הִיוּ נוֹתְנִים
בְּמִשְׁךְ כָּל הַשְּׁבוּעַ אֶת הַמֵּאֲכָל הַזֶּה,

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֲנוּ מְבִיאִים
בְּזֹאת אֶת חֶלְקוֹ הַשְּׁנִי שֶׁל הַשְּׁעוֹר
שֶׁנִּמְסַר לְמַחְנָכִים בְּפִרְשַׁת וִירָא
ה'תשפ"ד עַל יְדֵי רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה
שְׁלִיט"א.

כָּל יֶלֶד צָרִיךְ לְקַבֵּל מְלָה טוֹבָה

צָרִיכִים לְזַכֵּר שֶׁכָּל יֶלֶד צָרִיךְ
לְקַבֵּל מְלָה טוֹבָה וּלְטַפֵּה.

אִם אֲתָה חוֹשֵׁב 'יֶלֶד פְּלוֹנִי לֹא
צָרִיךְ מְלִים טוֹבוֹת', יַדַּע לָךְ שֶׁזֶה
לֹא נִכּוֹן, יִשְׁנֵם יְלָדִים שֶׁלֹּא מְרֹאִים
כְּלַפֵּי חוּץ אֵיךְ שֶׁהֵם כָּל כֵּן חֲבִיבִים
אֶת זֶה, אֲבָל כָּל הַיְלָדִים צָרִיכִים
מְלָה טוֹבָה וּלְטַפֵּה.

מְלַמְדִים יְקָרִים וְכָל אֱלוֹ
שִׁמְסוֹתוֹבְבִים עִם הַיְלָדִים, הַמְּנַהֵל,
נִהַג הַהִסְעוֹת וְאִישׁ הַתַּחֲזוּקָה,
כָּלֵם בְּיַחַד הַכָּל בְּכָל מְכַל כָּל, אֲנִי
מְאֹד מְבַקֵּשׁ מִכֶּם, תִּזְכְּרוּ שֶׁיְלָדִים
חֲבִיבִים לְקַבֵּל חִיוָהּ, יְלָדִים חֲבִיבִים
לְקַבֵּל מְלָה טוֹבָה, יְלָדִים צָרִיכִים
לְקַבֵּל הַפְּרָה, שֶׁיִּגִּידוּ לָהֶם: "וּוֹאוּ!
אֲתָה מִתְנַהֵג כָּל כֵּן יָפֵה", "וּוֹאוּ!
אֲתָה מִתְפַּלֵּל כָּל כֵּן יָפֵה", "וּוֹאוּ!
אֲתָה אוֹכֵל כָּל כֵּן יָפֵה", "וּוֹאוּ!
אֲתָה מְנַשֵּׁק אֶת הַמְּזוּזָה!", "וּוֹאוּ!
אֲתָה נוֹטֵל יְדִים", "וּוֹאוּ! אֲתָה עוֹזֵר
בְּכַתֵּה", מְלָה טוֹבָה הִיא שְׁמֹן לַמַּחַ,
זֶה מְבָרִיא אֶת הַמוֹחַ.

זֶה לֹא יִתְכּוֹן, שֶׁלֹּא יִרְאוּ אֵיזָה
דְּבַר טוֹב עַל יֶלֶד, מִשְׁהוּ טוֹב חֲבִיב
לְהִיּוֹת בְּכָל יֶלֶד! אִם לֹא מְסַגְּלִים

אַרְסִיִּים, גַּם מְסַפֵּר שֶׁם מְקַבֵּר דָּוִד הַמֶּלֶךְ, וּבְאֲמֻצֵּעַ הַסְּפּוּר מְסַפְּרִים גַּם שֵׁאֵם מְסַתְּפָלִים עַל הַיָּרֵחַ עֵלּוּלִים לְהִתְחַיֵּל לְטַפֵּס עַל הַיָּרֵחַ...

הַסְּפּוּר הַזֶּה הַכְּנִיס בִּי כְּזֶה פֶּחַד, בְּלִילָה הַיִּיתִי בּוֹכָה בַּמָּטָה מִפֶּחַד, אֲמַרְתִּי לְאִמָּא שְׁלִי: "אִמָּא תִּסְגְּרִי אֶת הַיָּלּוֹן, כִּי הַיָּרֵחַ מְסַתְּפֵל עֲלַי וְאֲנִי מְסַתְּפֵל עַל הַיָּרֵחַ..." לֹא יִכְלַתִּי לְהִרְדֵּם בַּמָּטָה שְׁלִי, הַיִּיתִי חִיָּב לִישֹׁן עַל מְזֻרֹן עַל יַד הַמָּטָה שֶׁל אִמָּא שְׁלִי, הַסְּפּוּר הַזֶּה כְּתוּב בְּסִפְּר עֵבֶה, אֶת הַסְּפּוּר הַזֶּה הִמְצִיא מִיִּשְׁהוּ...

הַיּוֹם יֵשׁ גַּם סְפוּרִים בְּדִיוֹנִיִּים, אֲלֹא שֶׁהַיּוֹם עוֹשִׂים אֶת הַסְּפוּרִים עִם שְׁמוֹת שֶׁל גּוֹיִים, גִּיק אָמַר לְג'וֹנִי, בְּזַמְנֹו זֶה הָיָה עִם שְׁמוֹת שֶׁל יְהוּדִים.

תְּסַפֵּר לְיִלְדֵים סְפוּרֵי צְדִיקִים

אִין לָךְ מָה לְדַבֵּר אֶל הַיִּלְדִים?! קַח אֶת גְּלוֹיִן הַיִּכָּל הַקֶּדֶשׁ, קַח אֶת הַחוּבְרַת 'עֵתוֹן קְרִית בְּרִסְלָב' קַח אֶת 'שִׁיחוֹת מוֹהֲרָא' ש', וְתִסְמֵן לְעֶצְמְךָ אֶת הַסְּפוּרִים שֶׁאֲתָה מִתְכוּנֵן לְסַפֵּר לְיִלְדִים.

תְּסַפֵּר לְיִלְדִים אֶת הַסְּפוּר מֵהַבְּעַל שֶׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יְגַן עֲלֵינוּ; שֶׁהַבְּעַל שֶׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ נוֹלַד לְהוֹרִים מְבֻגְרִים, אָבֹא שֶׁלּוֹ רִבִּי אֲלִיעֶזֶר הָיָה בֶן מֵאָה שָׁנָה, וְאִמָּא שֶׁלּוֹ שָׂרָה כְּבָר גַּם הֵיְתָה מְבֻגְרַת מְאֹד; אִמָּא שֶׁלּוֹ נִפְטְרָה מִיָּד עִם לֵדַת הַבֶּן הַקְּדוֹשׁ יִשְׂרָאֵלִיק, אַחַר כֵּךְ כִּשְׁהַבְּעַל שֶׁם טוֹב הָיָה בֶן חָמֵשׁ שָׁנִים, קָרָא לוֹ אָבֹא שֶׁלּוֹ וְאָמַר לוֹ בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן: "יִשְׂרָאֵלִיק! אֲנִי עוֹמֵד עַכְשָׁו לְהִסְתַּלֵּק מֵהָעוֹלָם, כְּדָרְךָ כָּל הָאָרֶץ, אֲבָל תִּזְכֹּר שֶׁאֲתָה אִף פַּעַם לֹא לְבַד, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲתָה, עִמָּךְ וְאַצְלָךְ - אֵל תִּפְחַד מֵאִף אֶחָד", וּבְמַלְּיִם הָאֵלוֹ הוּא נִפְטֵר. הַבְּעַל שֶׁם טוֹב גָּדַל בּוֹדֵד בְּעוֹלָם גָּדוֹל, אֲבָל הוּא זָכַר תְּמִיד אֶת הַמְּלִיִּים הָאֲחֵרוֹנוֹת שֶׁל אָבֹא שֶׁלּוֹ: "זְכֹר, אֲתָה אִף פַּעַם לֹא לְבַד, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲתָה, עִמָּךְ וְאַצְלָךְ - אֵל תִּפְחַד מֵאִף אֶחָד"; עִם

לֹא לְתַת לְיֶצֶר הָרַע לְשִׁבֵּר אוֹתָנוּ
בּוֹדֵאֵי שֶׁהַיֶּצֶר הָרַע יְבֹא אֵלֶיךָ וַיִּגִּיד לָךְ: "עַל מִי אֲתָה רוֹצֵה לְעַבֵּד שֶׁאֲתָה מְלַמֵּד כִּי אֲתָה רוֹצֵה לְקַרֵּב אֶת יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל אֶל אֲבִינוּ שֶׁבְּשָׂמַיִם? אֲתָה הָרִי פְּגוּם, אֲתָה הָרִי 'אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְהִגִּיד מָה...' - דַּע לָךְ, שְׂדוּקָא בְּגַלְל שְׂאֲנִי 'אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְהִגִּיד מָה' - לָכֵן אֲנִי מְלַמֵּד! הָרִי יֵשׁ לִי רִבִּי, רַבְּנוֹ אוֹמֵר לִי שֶׁזוֹ הַדְּרָךְ, זֶהוּ הַתְּקוּן עַל הָעֵבְרוֹת שְׁלִי (סִפְּר הַמּוֹדוֹת אוֹת נְאוּף, סִימָן מֵא).

וְכִי מָה אֶעֱשֶׂה? לְהִתְעַנּוֹת אֲנִי הָרִי לֹא יְכוּל, כִּי רַבְּנוֹ לֹא מְרַשֵּׁה לְהִתְעַנּוֹת; דַּבֵּר אֶחָד אֲנִי יְכוּל לְעֲשׂוֹת, אֲנִי יְכוּל לְבַנּוֹת אֶת יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּלְכוּ אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֶת זֶה אֲנִי אֶעֱשֶׂה, וְאֲנִי לֹא אֶעֱזֹב אֶת זֶה אֶפְלוּ לְרִגַע אֶחָד.

אֲנִי - מִי שְׂאֲנִי, אֲנִי לֹא מְטַעֵה אֶת עֶצְמִי אֶפְלוּ לֹא לְרַגַע, אֲנִי אֲמַשִּׁיךְ הַלְּאָה לְעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַתְּקוּנוֹת שְׁלִי, אֲנִי אֶלְךָ לְמִקְוֵה, אֲנִי אֲגִיד אֶת הַתְּקוּן הַכָּלְלִי (הָעֶשְׂרָה מְזֻמּוֹרֵי הַתְּהִלִּים; טו, לֵב, מֵא, מֵב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ), אֲנִי אֲגִיד מְשֻׁנוֹת, אֲנִי אֶסַּע לְצִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבְּנוֹ, אֲנִי אֶעֱשֶׂה הַתְּבוּדוֹת אֲנִי אֶהְיֶה שְׂמִיחַ בְּשִׁבְתִּי, (עַיִן מִדְּרַשׁ תַּנְחוּמָא בְּרֵאשִׁית, סִימָן א) וְהַחַיִּים שְׁלִי יַעֲבְרוּ בְּלִשְׁבַת עִם נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

לֹא לְסַפֵּר לְיִלְדֵים שְׁטוּיוֹת

מְלַמְּדִים יְקָרִים, תַּחֲדִירוּ בְּיִלְדִים 'אֲמוּנָה', אֵל תִּדְבְּרוּ אֶל הַיִּלְדִים שְׁטוּיוֹת.

יִשְׁנֵם מְלַמְּדִים שְׂאִין לָהֶם מָה לְמַכֵּר לְיִלְדִים, אָז הֵם מְדַבְּרִים שְׁטוּיוֹת, דְּבֻרֵי סֵרֶק. כִּשְׁהֵייתִי יֶלֶד הָיָה לָנוּ מְלַמֵּד שְׁסַפֵּר לָנוּ סְפוּר מ'שְׁלוּשָׁה אַחִים', הַסְּפוּר לֹא הָיָה וְלֹא נִבְרָא, אֲנִי לֹא זָכַר בְּדִיוֹק אֶת הַסְּפוּר, אֲבָל קִצַּת אֲנִי זָכַר שֶׁמְסַפֵּר עַל שְׁלוּשָׁה אַחִים שֶׁהָלְכוּ בַּיָּעַר וְשֵׁם הָיְתָה מְעָרָה עִם עַקְרָבִים וְנַחְשִׁים

לְמַלְמֵד? שׂוֹאֵל אוֹתִי הָאָבֹא: "מָה לְהִגִּיד לוֹ? אֲמַרְתִּי לוֹ כְּבָר שְׂאֲנִי מְרַצֵּה", אֲנִי אוֹמֵר לְאָבֹא: "תִּתְקַשֵּׁר לְמַלְמֵד, וְתִגִּיד לוֹ שֶׁהֵבֵן שְׁלָךְ מְאֹד אוֹהֵב אֶת הַמְּלַמֵּד", וְהָאָבֹא מִתְקַשֵּׁר לְמַלְמֵד (מְבַלֵּי לְגִלוֹת לוֹ שְׂאֲנִי שְׁלַחְתִּי אוֹתוֹ) וְהוּא מִתְחַיֵּל לְשׁוֹחַח עִם הַמְּלַמֵּד, וּבִתּוֹךְ הַדְּבָרִים הוּא אוֹמֵר לְמַלְמֵד: "דַּע לָךְ, שֶׁהֵבֵן שְׁלִי מְאֹד אוֹהֵב אֶת הַמְּלַמֵּד, עוֹד לֹא הָיָה לוֹ מְלַמֵּד כָּל כֵּךְ טוֹב!"

וְתִשְׁמְעוּ פְּלֵא, מְחַר הַמְּלַמֵּד כְּבָר מְדַבֵּר יָפָה אֶל הַיֶּלֶד, הַמְּלַמֵּד כְּבָר אוֹהֵב אֶת הַיֶּלֶד, וְהַמְּלַמֵּד נוֹתֵן לוֹ כְּבָר לְטַפְּה!

לְמָה אֲנִי מְלַמֵּד?

הִבֵּה נִשְׂאֵל אֶתְכֶם שְׂאֵלָה, שְׂאֵלָה מְאֹד אִישִׁית, אֶתֶם לֹא חִיָּבִים לְעַנּוֹת לִי עַל זֶה עַכְשָׁו וְגַם לֹא הַיּוֹם בְּעֶרְב, אֲנִי בְּכָלֵל לֹא מְחַכֶּה לְתִשׁוּבָה, אֶת הַשְּׂאֵלָה הַזֹּאת שְׁכָל אֶחָד 'חֲשֹׁב' לְעֶצְמוֹ, מְחַר בְּבִקְרָה בְּהַתְּבוּדוֹת בְּשִׁדְה.

הַשְּׂאֵלָה הִיא כֵּךְ: "לְמָה אֲנִי מְלַמֵּד?" - 'בְּגַלְל פְּרִנְסָה?' - יֵשׁ פְּרִנְסוֹת יוֹתֵר טוֹבוֹת מִמְּלַמְּדוֹת! 'אוּלִי תִקְבְּלוּ טִיפִים (מִתְּנוּת כְּסָפִיוֹת) לְכַבוֹד חֲנֻכָּה?' - לֹא מְרוֹיחִים כָּל כֵּךְ הַרְבֵּה כֶּסֶף מֵהַטִּיפִים, 'כִּדֵי לְקַבֵּל כְּבוֹד? לְהַרְגִישׁ גְּדוֹל שְׂיֵשׁ לִי תַחְתִּי מְלוּכָה, וְאוּלִי יְהִיוּ לִי עֲבָדִים וּמְשֻׁרְתִים, יוֹצֵר מְשֻׁרְתִים וְאֲשֶׁר מְשֻׁרְתִיו...' - אֲזִ אֲנִי לֹא יוֹדַע אִם זֶה רְאוּי! תִּשְׂאֵל אֶת עֶצְמְךָ: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם לְמָה אֲנִי מְלַמֵּד? מָה אֲנִי רוֹצֵה מֵהַיִּלְדִים? מָהִי הָאֲמִת הָאֲמִתִּית לְאֲמִתָּה שְׂאֲנִי מְלַמֵּד?"

אֲנִי מְקוּהָ שֶׁהַתְּשׁוּבָה תִּהְיֶה: 'בְּאִתִּי לְלַמֵּד תּוֹרָה עִם נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּאִתִּי לְהִגִּיד אֶתֶם 'מוֹדָה אֲנִי, וְלְדַבֵּר עַל הַצִּיצִית הַקְּדוּשָׁה, הַמְּזוּזָה הַקְּדוּשָׁה, וְלְדַבֵּר אֵלֵיהֶם מֵאֲמוּנָה, שְׂיֵשׁ בּוֹרָא לְעוֹלָם'.

המלים האלו הוא חי וקיים אותם למעשה, מה שהוא היה צריך הוא בקש מהקדוש ברוך הוא.

ספר לילדים את הספור מהרבי הקדוש ר' אלימלך זכותו יגן עלינו; שהרבי הקדוש ר' אלימלך ראה פעם את הנקד שלו מרביץ לאמא שלו, והוא התחיל לצעק: "לאמא מרביצים?! לאמא מרביצים?! אמרה הסבתא מה זאת אומרת? אתה הרי גם הרבצת לי כשהיית ילד קטן!" והוא רץ לאש, והוא הכניס את הידים שלו לאש והם נשרפו. אל תגידו לילדים שיחקו את זה, אבל תספר להם ספורי צדיקים, זה חשוב מאוד.

הילדים הם לא העבדים של המלמד

ראה שתהיה אוירה שמחה בפתה, אפלו שצריך שתהיה דרך ארץ זה לא אומר שהילדים הם העבדים שלי, עבדים אנחנו להקדוש ברוך הוא, כמו שאומרים בתפלה (תפלת בריך שמייה): "אנא עבדא דקודשא בריך הוא", אני עבד של הקדוש ברוך הוא, ואפלו שאני יושב עכשו על כסא המלוכה, אני יושב עכשו במזרח, אני לא יכול לעשות עם הילדים מה שאני רוצה ולהרגיש טוב. אני אקח דגמא, אם מלמד אומר: "אי אפשר ללכת לשרותים באמצע השעור", וקורה שילד מבקש ללכת לשרותים, צריכים לחשב עם לב' אולי באמת צריך הילד לשרותים, כמוכן שהפתה לא יכולה להתפרק שכל אחד ילך ויבוא באמצע הלמוד, אבל חייב להיות לב לילדים, אי אפשר לדרש שלכל מה שאני אומר מכרחים כלם לציית מבלי יוצא מהכלל.

אי אפשר לתת סטירות כל יום

חייבים להיות תקיפים בענין שילדים לא יכולים לדבר באמצע השעור, אבל צריכים לדעת שאי אפשר להגיד לילדים כל היום פעם

ועוד פעם: "אסור לדבר כשהמלמד מדבר"; אי אפשר כל היום להעיר לילדים.

כרגע אני המנהל בויליאמסבורג, מאז שהמנהל עבר לגור לקריה, והמלמדים שולחים אלי ילדים שצריכים להעיר להם וכו', כשאני רואה שמלמד שולח יותר מדי הרבה פעמים ילדים שיצולצלו בפעמון של המשרד שלי, אז אני לא מצלצל להם בחזרה לאשור כניסה, כי כמה פעמים אני יכול להגיד לילדים: "שאני אתקשר לאבא שלך?" בודאי שאפשר לפעמים לקרא למנהל כדי שיתן סטירה כשילד לא מתנהג בדרך ארץ, אבל זה יכול להיות פעם בחודשים שלושה, יותר מזה אי אפשר; אי אפשר לתת סטירות בכל יום.

ילד צריכים לחזר ולומר פעם ועוד פעם

למלמד יש שתי בררות איך לנהל את הכתה שלו, או שהוא כל היום מעיר לילדים: "כבר אמרת לי לכם כל כך הרבה פעמים, כשהפעמון מצלצל לשבת במקומות!" או שהוא יכול להחיות את הילדים וכל הזמן לחזר ולומר: "ברוך השם שאתם ילדים טובים, תענוג של ילדים".

מה אתה כל כך כועס שאתה צריך לחזר על דבר פעם ועוד פעם? הם הרי ילדים, ככה הם ילדים! אצלי בבית אני גם צריך כל ערב לחזר פעם ועוד פעם על אותם מלים ספורות: "חייבים להכנס למטה", לא קרה כלום שצריכים לחזר ולומר כל כך הרבה פעמים, כי הם ילדים.

להחדיר בילדים יראת שמים

תחדירו בילדים יראת שמים, תחדירו בילדים שיש בורא לעולם, תשירו עם הילדים שירים מהקדוש ברוך הוא, ותספרו לילדים רק 'ספורי צדיקים', לא ספורי עלילות. אני לא מרשה לספר בתלמוד תורה

ובבית החנוך ספורים בדיונים, אני מתנה את זה עם כל אחד שפא לעבד במוסדות שלנו.

הם הרי ילדים יהודיים, הילדים שלי, לא באתי לכאן בשביל פרנסה, כדי לקבל טיפים, כבוד, או להנהיג מלוכה; אני כלום - הקדוש ברוך הוא כאן!

המלמדים יתחזקו ביחד

כדאי שהמלמדים יעשו ביניהם שיחות חברים, המלמדים מכל המקומות, מהקריה, ויליאמסבורג, קרית יואל, טבריה וירושלים, שימסרו אחד לשני חזק ועצות בחנוך.

לכבש את כל המלמדים

ברוך השם כיום יש כבר מלמדים בכל המוסדות שמאזינים לחזק שלי רבנו ז"ל. הרי זו המטרה שלנו, שכל המלמדים יחזקו את הילדים עם הדבורים שלי רבנו, וכך נוכל להביא את הגאולה. הדור הבא יגדל עם אמונה חזקה שיש בורא עולם, ואף אחד כבר לא יצטרך שום טפול, כי כשחיים עם זה שיש בורא עולם ובהבוא שומר עלי, אזי משחררים מכל הפחדים והחרדות.

אני אסים בזה את השעור, כי אני יודע שמשמיעים לכם את השעור בהפסקה, ואני לא רוצה לעכב אתכם יותר מדי ולגזל מזמנכם.

מלמדים יקרים, אני אוהב אתכם מאוד; הקדוש ברוך הוא יעזר, שתהיה לכם הצלחה וסיעתא דשמיא, אמן.

מדור חינוך

בקול פרסלב

לשמיעת כל שיעורי החינוך

(כאדיש)

מראש הישיבה שליט"א

בקול ברסלב

הקישו 1-2-4-2-1

- שמעו וזהו נפשכם -

מתר לי להיות מלמד בתור בחור?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני בחור בן עשרים, אני עובד בתור עוזר למלמד בתלמוד תורה מסים, אבל ראיתי שכתוב בגמרא שבחור לא יהיה מלמד תינוקות, רציתי לדעת האם להמשיך בעבודתי לזמן הבא או להתפטר?

יישר כח על כל העצות הטובות שאתם נותנים לנו. בבקשה לא לפרסם את השאלה בעצתו אמונה, תודה.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' לסדר כי תבוא לאומן, י"ט אלול, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

הפוסקים אומרים (שכט הלוי חלק ה' סימן רי, אות ב) בימינו, כשהאמהות לא מביאות את הילדים למלמד - גם בחור יכול להיות מלמד, וכל שפן עוזר למלמד.

חשוב למלמדים ללמוד הלכות מלמדים. יוצא לי לפגוש מלמדים, אני שואל אותם אם הם למדו הלכות מלמדים, הם אפילו לא יודעים שיש דבר כזה הלכות מלמדים; איך אפשר להיות מלמד בלי ללמד את ההלכות?

יש הלכות נחוצות, לדגמא, מלמד אסור לו להיות ער בליקה, מלמד חייב להיות אחרי מנוחה טובה כשהוא נכנס לפתה. כמו כן אסור למלמד לצום; מלמד חייב לאכול טוב ולישון טוב, אם ישנים ואוכלים מספיק - יש סבלנות לילדים.

נפסק בהלכה (יורה דעה סימן רמה, סעיף יז): "ואין למלמד לנעור בליקה יותר

מדאי שלא יהיה עצל ביום ללמד, וכן לא יתענה".

תכנים בילדים אמונה, תשיר אתם: "ממלא כל עלמין, וסוכב כל עלמין, ובתוך כל עלמין, אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם".

השם יעזר שתצליח בכל הענינים. כתיבה ונחתימה טובה, שנה טובה ומברכת.

...

(קונטרס עצתו אמונה יום טוב סוכות תשפ"ג)

מהו הנסח הנכון להתפלל עם הילדים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

רציתי לשאול לגבי נסח התפילה עם הילדים, כשאני מתפלל עם הילדים בתלמוד תורה, במלים "לעולם יהא אדם שיאמרו "בסתר ובגלוי" או "בסתר כבגלוי"? וב"אהבת עולם" אומרים "על הגוים ועל הגליות מעל צוארנו" או שלא אומרים את זה? בברכת המזון, ב"רחם נא" אומרים "שלא נבוש ולא נכשל", או שלא אומרים "נכשל"? במנחה בקרבנות אומרים "הי רצון" בין ה"ודבר" הראשון לשני, או לא?

היום שמעתי שני שעורי חנוך מראש הישיבה שליט"א, וזה מאד חזק אותי, אני רוצה להודות שוב לראש הישיבה שליט"א על כל המתנות שזכיתי לקבל מראש הישיבה שליט"א. בשבוע שעבר בזאת חנוכה הייתי עם הילדים בקברי צדיקים והתפללתי שם על ראש הישיבה שליט"א.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פּרשת ויחי, ז' טבת, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד ... גרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

אשריך שאתה מלמד, אי אפשר לתאר את חשיבותו של מלמד; על כל התורה והתפילה שהילדים יתפללו וילמדו כל ימי חייהם, וגם הדורות אחריהם - המלמד יקבל שכר לנצח נצחים.

לגבי הנסח וכו'; רבנו אמר בפרוש שהוא לא מתערב בגססאות, אלא שכל אחד יתפלל איך שהוא קבל מאבותיו. רק מילה אחת אמר רבנו שיאמרו, "מלך יחיד חי העולמים", ולא "מלך יחיד קל' חי העולמים", כי כמו שמתחילים את פסוקי דזמרה, בברכה של ברוך שאמר, עם המלים 'חי העולמים', צריכים גם לסיים את פסוקי דזמרה עם המלים האלו מלך יחיד חי העולמים; בדרך אחרים רבנו לא התערב, אלא כל אחד מתפלל לפי הנסח שלו.

העקר תחיד בילדים אהבה ללמוד ולהתפלל ולקיים את המצוות, את זה אפשר לעשות רק כששמחים, מלמד חייב להיות שמח מאד, חייבים להרגיש בפתח אורה שמחה. בודאי שצריך להיות דרך ארץ; מלמדים את הילדים שצריכים להתנהג בדרך ארץ, אי אפשר לדבר, חייבים לצית, אבל חייבת להיות אורה שמחה, אורה נעימה, רק כך אפשר לפעל אצל הילדים שישארו נאמנים להשם יתברך כל ימי חייהם.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת שמות תשפ"ה)

לקבלת הגליון מדי שבוע יש לשלוח אימייל ל: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (נשים)
שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
079-704-0069

ארצות הברית 212-444-9169 / 845-351-9060 / אנגליה 03303502363
קנדה 438-320-9090

...

קול ברסלב

שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד
079-704-0066

ארצות הברית 212-444-9191 / 845-351-0910 / אנגליה 03303502361
קנדה 4383008080 / בלגיה 3235003461 / ארגנטינה 1552354370

מייל חיזוק יומי chizikyomi@gmail.com